

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 15Co/41/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4412221501
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Bzdúšek
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4412221501.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Bzdúška a členov senátu JUDr. Evy Hritzovej a JUDr. Pavla Lukáča, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zast.: Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanému: Slovenská republika, v jej mene Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné nám. 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Komárno č. k. 13C/602/2012-48 zo dňa 22.10.2013, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Komárno č. k. 13C/602/2012-48 zo dňa 22.10.2013 potvrdzuje.

Žalovanému odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

odôvodnenie:

Okresný súd Komárno napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení napadnutého rozsudku prvostupňový súd uviedol, že žalobca sa návrhmi doručenými súdu dňa 27.09.2012 domáhal vydania medzitymneho rozsudku, ktorým by súd určil, že žalovaná je zodpovedná za škodu vzniknutú žalobcovi nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Nové Zámky, pretože tento nerozhodol v zákonom určenej lehote o žiadostiach o vydanie poverení na vykonanie exekúcie v exekučných konaniach vedených pre pohľadávky žalobcu, ktoré vznikli neplnením záväzkov vyplývajúcich zo Zmluvy o úvere č. 4790091 dlžníkom - povinným U. F.; zo Zmluvy o úvere č. 1850363 dlžníkom - povinným T. P.; zo Zmluvy o úvere č. 4570971 dlžníkom - povinným C. P., pričom spôsobom odporujúcim zákonu uvedený súd vykonal procedúru preskúmania exekučných titulov. Žalobca si uplatnil aj nárok na náhradu škody vo výške 6.502,97 eura a na nemajetkovú ujmu vo výške 1.300,59 eura (súvisí so záväzkom povinného U. F.), resp. na náhradu škody vo výške 1.315,35 eura a na nemajetkovú ujmu vo výške 263,07 eura (súvisí so záväzkom povinného T. P.), resp. na náhradu škody vo výške 1.511,28 eura a na nemajetkovú ujmu vo výške 302,26 eura (súvisí so záväzkom povinného C. P.) ako aj náhradu trov konania. Žalobca svoj návrh odôvodnil tvrdením, že ako oprávnený subjekt navrhol zvolenému exekútorovi vykonať exekúcie na vymozenie pohľadávok, ktoré mu vznikli voči označeným dlžníkom z uvedených Zmlúv o úvere. Súdny exekútor pridelil každej z uvedených exekučných vecí číslo, a to v prípade povinného U. F. EX7672/2010, v prípade povinného T. P. EX6160/2010, v prípade povinného C. P. EX4861/2010. Spísané návrhy na vykonanie exekúcie spolu so žiadosťami o vydanie poverenia a exekučným titulom doručil súdny exekútor Okresnému súdu Nové Zámky ako miestne a vecne príslušnému exekučnému súdu. Podľa žalobných návrhov exekučný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci povinného Pavol Víglaš až dňa 27.01.2011 rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia

(s omeškaním viac ako 232 dní, keď konanie začalo 09.06.2010); vo veci povinného T. P. až dňa 27.01.2011 rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia (s omeškaním viac ako 275 dní, keď konanie začalo 27.04.2010); vo veci povinného C. P. až dňa 05.08.2011 rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia (s omeškaním viac ako 451 dní, keď konanie začalo 11.05.2010). Podľa žalobcu tak k rozhodnutiam exekučného súdu došlo s omeškaním, po uplynutí zákonom určenej lehoty. Za nesprávny úradný postup žalobca podľa návrhov považuje popri nevydaní rozhodnutí v zákonom určenej lehote, resp. v primeranom čase a bez zbytočných prieťahov aj skutočnosť, že exekučný súd preskúmal žiadosti o udelenie poverení na vykonanie exekúcie, návrhy na vykonanie exekúcie a exekučné tituly - rozsudky rozhodcovského súdu - spôsobom odporujúcim zákonu, pričom exekučný súd nie je v zmysle § 40 a nasl. zákona č. 244/2002 Z. z. (ZoRK) súdom, do právomoci ktorého patrí zrušenie rozhodcovského rozsudku. Podľa žalobcu tým, že exekučný súd svojim nelegálnym postupom vykonal v každej z uvedených vecí opätovné posúdenie práva žalobcu na zaplatenie dluhu v časti istiny vyvolal formálne stav, ktorý založil prekážku rozhodnutej veci. Na jednej strane existuje právne relevantný exekučný titul - rozhodcovský rozsudok, ktorý je z pohľadu exekučného súdu materiálne nevykonateľný, pričom existenciou rozsudku rozhodcovského súdu je vytvorená prekážka veci právoplatne rozhodnutej. Preto zo strany žalobcu nie je možné iniciovať občianske súdne konanie a požadovať súdnu ochranu práva na zaplatenie istiny s príslušenstvom. V danom prípade neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pristúpil až po veľmi dlhej dobe a neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala vytvoriť stav zakladajúci reálnu nevykonateľnosť istiny a jej príslušenstva založením prekážky veci rozhodnutej. Žalobcovi vytýkaným nesprávnym postupom exekučného súdu mala vzniknúť majetková škoda vo výške 6.502,97 eura, resp. 1.315,35 eura, resp. 1.511,28 eura, predstavujúca náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá už nemôže byť priznaná voči dlžníkom žalobcu právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu zo Zmlúv o úvere. Taktiež mu mala vzniknúť aj nemajetková ujmu, ktorú žalobca v každej z uvedených vecí vyčíslil vo výške 20 % z uplatňovanej istiny s príslušenstvom, a to sumou 1.300,59 eura, resp. 263,07 eura, resp. 302,26 eura. Žalobca v každej z uvedených vecí svoj nárok na náhradu nemajetkovej ujmy odôvodnil tým, že nesprávnym úradným postupom došlo k zmareniu jeho legitímneho očakávania, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky. Žalobca by vďaka skorému rozhodnutiu exekučného súdu mohol včas uskutočniť rad iných krokov smerujúcich k zvýšeniu úspechu mimosúdneho zabezpečenia vymožitelnosti jeho pohľadávky a príslušenstva.

Súd uznesením č. k. 13C/602/2012-25 z 22.07.2013 rozhodol o spojení vecí Okresného súdu Komárno vedených pod sp. zn. 13C/602/2012, sp. zn. 13C/807/2012 a sp. zn. 13C/821/2012 na spoločné konania, ktoré bude vedené pod sp. zn. 13C/602/2012.

Dňa 17.09.2013 Ministerstvo spravodlivosti SR doručilo súdu vyjadrenie vo veci, v ktorom poukázalo na zmätočnosť podaní žalobcu, ktorý prenáša celú dôkaznú povinnosť na súd, napriek tomu, že dôkazné bremeno znáša žalobca sám. Ďalej uviedlo, že neoznačenie spisových značiek exekučných konaní, v ktorých malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu zo strany exekučného súdu, bolo jedným z dôvodov, pre ktoré Ústavný súd SR odmietol sťažnosť žalobcu na porušenie jeho ústavných práv nečinnosťou exekučného súdu a príkladmo odkázalo na rozhodnutie sp. zn. II. ÚS 211/2012, sp. zn. IV. ÚS 366/2012, IV. ÚS 374/2012. V súvislosti s tým poukázalo na nejasný titul nároku na náhradu škody, keď nie je zrejmé, či si žalobca uplatňuje nárok titulom nesprávneho úradného postupu z dôvodu prieťahov, z dôvodu rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o vydanie poverenia alebo z dôvodu nerozhodnutia v zákonom určenej lehote. Konštatovalo, že všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prieťahy v konaní súdu, keď túto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd SR. Poukázalo na ustanovenia § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. a § 16 ods. 1 citovaného zákona a v súvislosti s uvedenými ustanoveniami vyttklo žalobcovi, že ide o predčasne uplatnený nárok na súde, keď od doručenia žiadostí o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody do podania žalobných návrhov neuplynulo 6 mesiacov. Ministerstvo spravodlivosti SR v ďalšom informovalo, že žalobca napriek výzve na doplnenie žiadosti o predbežné prerokovanie náhrady škody, mu neposkytol žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie podaných žiadostí. Tým žalobca zmaril akúkoľvek možnosť predbežne prerokovať nárok na náhradu škody, a tak nárok žalobcu nepovažuje za predbežne prerokovaný. K žalobcom tvrdenému nesprávnemu úradnému postupu uviedlo, že prax ukázala, že lehota na poverenie exekútora je výraznou prekážkou toho, aby súdy mohli objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie, ak exekučným titulom je notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok. Argumentovalo tým, že 15 dňová lehota na vydanie poverenia sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia o zamietnutí

žiadosti o vydanie poverenia. K žalobcom tvrdenému nesprávnemu úradnému postupu uviedlo, že vnútroštátny súd má v zmysle uznesenia Ústavného súdu SR č. k. IV. ÚS 60/2011-13 z 03.03.2011 ako aj uznesení Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/146/2011 z 13.10.2011, sp. zn. 3MCdo/11/2010 z 26.09.2011 a sp. zn. 5Cdo/291/2010 z 29.03.2011 povinnosť ex officio preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky, preskúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy, a to v takom rozsahu, v akom mu to umožňujú procesné pravidlá. V súvislosti s posúdením, či došlo alebo nedošlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov Ministerstvo spravodlivosti SR poukázalo na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 16/02 so záverom, že samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamena automaticky prietahy v konaní. Konštatovalo, že zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia nemôže byť nesprávnym úradným postupom, keď nedošlo k porušeniu právnou normou predpísaného postupu štátneho orgánu a keďže nebola ani konštatovaná nezákonnosť rozhodnutia o zamietnutí žiadosti, v danom prípade nemôže ísť o zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím. Žalobcovi vytýkalo, že nepreukázal podanie sťažnosti na prietahy v konaní a ani rozhodnutie, v ktorom by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, preto nie je preukázaný nesprávny úradný postup spočívajúci v existencii prietahov, ktorú môže konštatovať len Ústavný súd SR. Poukázalo na to, že žalobca nepreukázal vznik škody v uplatnenej výške, nepreukázal existenciu dlžníka a ani nevyožiteľnosť pohľadávky. Konštatovalo, že rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia iba preukázalo nespôsobilosť konkrétneho rozhodcovského rozsudku byť exekučným titulom a nulitný rozhodcovský rozsudok nepredstavuje prekážku res iudicatae pre uplatnenie nároku žalobcu na súde (uznesenie Krajského súdu v Trnave z 31.05.2012 sp. zn. 10CoE/308/2011, uznesenie Krajského súdu v Žiline z 11.07.2012 sp. zn. 20CoE/94/2012). Žalobca mal možnosť získať iný exekučný titul podaním návrhu na začatie konania, pokiaľ to nevykonal, vlastnou nečinnosťou prispel k situácii namietanej v žalobe. Upozornilo na to, že žalobca má preukázať, že by mu súd bez akýchkoľvek pochybností priznal nárok voči dlžníkovi vo výške, pre ktorú žaluje žalovanú a preukázať, že pohľadávky sú nevyožiteľné v dôsledku pochybenia exekučného súdu. Ďalej poznamenalo, že v majetkovoprávných vzťahoch fyzických a právnických osôb nemôže byť štát sukcesorom, preberajúcim zodpovednosť za vzájomné záväzky zmluvných strán, pokiaľ je ich uspokojenie možné dosiahnuť iným spôsobom. V súvislosti s uplatnenou náhradou nemajetkovej ujmy vo výške 20 % z tvrdenej škody poukázalo na rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 30Cdo 675/2011, podľa ktorého odškodnenie právnickej osoby za nemajetkovú ujmu spôsobenú prípadnými prietahmi v konaní nie je možné vzťahovať na fyzické osoby, ktoré sa na činnosti právnickej osoby nejakým spôsobom zúčastňujú, lebo im nevzniká ujma priamo. Súčasne konštatovalo, že požadovaná náhrada nie je podložená reálnymi skutočnosťami, či rozumnou úvahou. Ministerstvo naostatok akcentovalo potrebu zohľadnenia ustanovenia § 3 ods. 1 OZ ako aj ustanovenia § 17 ods. 2, 3 zákona č. 514/2003 Z. z. pri formovaní záveru o potrebe priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch a upriamilo pozornosť na list Európskej komisie, Generálneho riaditeľstva pre spravodlivosť pod č. JUST/A3/RM/kb D(2010)] 1360, v ktorom Európska komisia poukázala na to, že v súvislosti s podnikateľskými praktikami žalobcu dostala sťažnosti od slovenských spotrebiteľov, resp. od slovenského združenia na ochranu spotrebiteľov, pričom útvary Komisie sa o týchto praktikách dozvedeli aj prostredníctvom návrhu na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Krajský súd v Prešove (vec C-76/10). Práve podnikateľská činnosť žalobcu podnietila zvýšenú potrebu ochrany práv spotrebiteľa na všetkých úrovniach štátnej moci, keď žalobca je vnímaný ako spoločnosť využívajúca neprijateľné podmienky, zneužívajúc slabé právne vedomie nízkopříjmových osôb. Preto konanie žalobcu považuje za rozporné s dobrými mravmi. V danom prípade nemožno ani tvrdiť, že žalobcovi vznikla škoda postupom okresného súdu, ako následok priameho pôsobenia príčiny. S poukazom na uvedené Ministerstvo spravodlivosti SR navrhlo návrh žalobcu zamietnuť a uplatnilo si náhradu trov konania.

Prvostupňový súd vo veci vykonal dokazovanie, pričom z pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 14Er/841/2010 zistil, že dňa 09.06.2010 bol súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým spísaný so žalobcom, ako oprávneným, návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému U. F., pričom za exekučný titul je označený rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a.s. Bratislava zo dňa 16.03.2010 sp. zn. SR 00794/10. Uvedený súdny exekútor až dňa 04.08.2010 doručil Okresnému súdu Nové Zámky žiadosť o udelenie poverenia spolu so zápisnicou z 09.06.2010 obsahujúcou návrh na vykonanie exekúcie ako aj uvedený exekučný titul a zmluvu o úvere. Okresný súd Nové Zámky ako exekučný súd uznesením z 22.11.2010 žiadosť JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie

zamietol. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 17.03.2011. Uznesením z 15.06.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 18.04.2012, exekučný súd zastavil exekučné konanie.

Z pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 14Er/674/2010 vyplýva, že dňa 27.04.2010 bol súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým spísaný so žalobcom, ako oprávneným, návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému T. P., pričom za exekučný titul je označený rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a.s. Bratislava zo dňa 06.10.2009 sp. zn. SR 12707/09. Uvedený súdny exekútor až dňa 23.06.2010 doručil Okresnému súdu Nové Zámky žiadosť o udelenie poverenia spolu so zápisnicou z 27.04.2010 obsahujúcou návrh na vykonanie exekúcie ako aj uvedený exekučný titul. Súd prípisom doručeným právnenému zástupcovi oprávneného dňa 19.07.2010 vyzval oprávneného na predloženie zmluvy o úvere v lehote 20 dní. Žalobca v procesnom postavení oprávneného až dňa 10.09.2010 doručil exekučnému súdu žiadanú zmluvu o úvere. Okresný súd Nové Zámky ako exekučný súd uznesením z 24.11.2010 žiadosť JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 06.12.2011. Povinný zomrel dňa 29.12.2010. Uznesením z 11.01.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť 08.01.2013, exekučný súd zastavil exekučné konanie.

Z pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 10Er/622/2010 vyplýva, že dňa 11.05.2010 bol súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým spísaný so žalobcom, ako oprávneným, návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému C. P., pričom za exekučný titul je označený rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a.s. Bratislava zo dňa 26.03.2010 sp. zn. SR 01293/10. Uvedený súdny exekútor až dňa 07.06.2010 doručil Okresnému súdu Nové Zámky žiadosť o udelenie poverenia spolu so zápisnicou z 11.05.2010 obsahujúcou návrh na vykonanie exekúcie ako aj uvedený exekučný titul. Súd prípisom doručeným právnenému zástupcovi oprávneného dňa 12.07.2010 vyzval oprávneného na predloženie zmluvy o úvere v lehote 15 dní. Žalobca v procesnom postavení oprávneného až dňa 10.09.2010 doručil exekučnému súdu žiadanú zmluvu o úvere. Okresný súd Nové Zámky ako exekučný súd uznesením z 09.12.2010 žiadosť JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 13.08.2011. Uznesením z 13.09.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 18.01.2012, exekučný súd zastavil exekučné konanie.

Podľa názoru súdu návrh žalobcu v danej veci zodpovedá ustanoveniu § 79 ods. 1 OSP, keď žalobca uviedol čoho sa domáha, voči komu a z akého dôvodu. Preto nič nebránilo vecnému prejednaniu tohto návrhu. Z dôvodu, že do rozhodnutia súdu vo veci uplynula šesťmesačná lehota od prijatia žiadosti žalobcu o predbežné prerokovanie (25.09.2012), súd návrh žalobcu na náhradu škody a nemajetkovej ujmy nepovažoval za predčasný.

Predpokladom vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci nesprávnym úradným postupom je popri nesprávnom úradnom postupe aj vznik škody, a príčinná súvislosť medzi nimi. Uvedené podmienky zodpovednosti musia byť splnené kumulatívne. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že v danom prípade žalobca neuniesol dôkazné bremeno na preukázanie ním tvrdeného nesprávneho úradného postupu exekučného súdu spočívajúceho v rozhodnutí o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po uplynutí zákonom určenej doby. Z pripojených exekučných spisov Okresného súdu Nové Zámky vyplýva, že zo strany súdneho exekútora nebola ani v jednej z uvedených exekučných vecí dodržaná lehota určená v § 44 ods. 1 EP na predloženie návrhov oprávneného na vykonanie exekúcie exekučnému súdu spolu s exekučným titulom a žiadosťou o vydanie poverenia, od ktorej skutočnosti však žalobca neodvodzuje svoj nárok. Okresný súd Nové Zámky ako exekučný súd dňa 22.11.2010 rozhodol o zamietnutí žiadosti JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie č. EX7672/10 sp. zn. 14Er/841/2010, ktorá exekučnému súdu bola doručená 04.08.2010, preto žalobca neuniesol dôkazné bremeno ohľadne svojho tvrdenia, že o žiadosti bolo rozhodnuté dňa 27.01.2011 s omeškaním viac ako 232 dní. Dňa 24.11.2010 rozhodol exekučný súd o zamietnutí žiadosti JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie č. EX6160/10 sp. zn. 14Er/674/2010, ktorá exekučnému súdu bola doručená 23.06.2010, preto žalobca neuniesol dôkazné bremeno ohľadne svojho tvrdenia, že o žiadosti bolo rozhodnuté dňa 27.01.2011 s omeškaním viac ako 275 dní. Dňa 09.12.2010 rozhodol exekučný súd o zamietnutí žiadosti JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie č. EX4861/10 sp. zn. 10Er/622/2010, ktorá exekučnému súdu bola doručená 07.06.2010, preto žalobca neuniesol

dôkazné bremeno ohľadne svojho tvrdenia, že o žiadosti bolo rozhodnuté dňa 05.08.2011 s omeškaním viac ako 451 dní.

Podľa názoru konajúceho súdu exekučný súd v daných exekučných veciach rozhodol o žiadostiach súdneho exekútora v súlade s § 44 ods. 2 veta tretia EP v znení účinnom od 01.06.2010, s prihliadnutím aj na koniec druhej vety citovaného ustanovenia, v lehote primeranej nečinnosti žalobcu ako oprávneného, pri poskytovaní súčinnosti exekučnému súdu nepredložením zmlúv o úvere v súdom určenej lehote. Preto žalobca neunesol dôkazné bremeno tvrdenia o nesprávnom úradnom postupe exekučného súdu, keď v konaní nepreukázal, že k vydaniu rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie došlo v dôsledku nečinnosti exekučného súdu s omeškaním.

Keďže v danom prípade bolo rozhodnuté o žiadostiach súdneho exekútora v súlade s § 44 ods. 2 veta tretia EP v znení účinnom od 01.06.2010 a v primeranej lehote, žalobca neunesol dôkazné bremeno tvrdenia o nesprávnom úradnom postupe exekučného súdu, keď v konaní nepreukázal, že k vydaniu rozhodnutí o zamietnutí žiadostí o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie došlo neprípustným preskúmaním exekučného titulu a až po uplynutí zákonom (ne)určenej lehoty, s omeškaním viac ako 232, resp. 275, resp. 451 dní. Z toho dôvodu nebolo preukázané ani tvrdenie žalobcu o prieťahoch v konaní exekučného súdu. Právoplatné uznesenie exekučného súdu o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora nie je takým rozhodnutím, v dôsledku ktorého by bolo možné konštatovať nesprávny úradný postup exekučného súdu, keďže toto rozhodnutie nebolo zrušené, je právoplatné. Žalobca až do vyhlásenia dokazovania za skončené nepreukázal ani vznik žiadnej skutočnej škody, keď nepreukázal zmenšenie svojho majetku o 6.502,97 eura, resp. 1.315,35 eura, resp. 1.511,28 eura v súvislosti s tvrdeným omeškaním pri rozhodovaní o žiadostiach súdneho exekútora v každej z uvedených exekučných vecí, resp. nepreukázal zmenšenie svojho majetku o uvedené sumy v súvislosti s preskúmaním žiadostí o udelenie poverení na vykonanie exekúcií, preskúmaním návrhov na vykonanie exekúcií a preskúmaním exekučných titulov - rozsudkov rozhodcovského súdu. Pritom podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. sa uhrádza len skutočná škoda. Skutočnou škodou sa aj v zmysle § 442 ods. 1 OZ rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré je nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predošlého stavu.

Vzhľadom na uvedené skutkové a právne závery súd nepovažoval za hospodárne vykonať vo veci dôkaz oboznámením sa s obsahom a rozsahom žiadostí žalobcu o predbežné prerokovanie návrhu, ktoré Ministerstvu spravodlivosti SR, ako ústrednému orgánu konajúcemu v mene štátu, doručil žalobca dňa 25.09.2012 pod číslom 6551, 6363, 6527. S poukazom na všetky uvedené dôvody a ich vzájomné súvislosti súd návrh žalobcu v celom rozsahu zamietol ako nedôvodný.

Z právneho hľadiska súd vec posúdil podľa § 3 ods. 1, 2, § 4 ods. 1 písm. a/, § 9 ods. 1, 2, § 15 ods. 1, § 16 ods. 1, § 17 ods. 1, 2, 5 z. č. 514/2003 Z. z. a § 44 ods. 1, 2, § 45 ods. 1, 2 z. č. 233/1995 Z. z.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 OSP a v konaní úspešnému žalovanému ich nepriznal, pretože žalovaný si žiadne trovy neuplatnil (§ 151 ods. 1 OSP).

Proti tomuto rozsudku podal žalobca odvolanie z dôvodu odňatia možnosti konať pred súdom, nesprávneho právneho posúdenia veci, nedostatočne a neúplne zisteného skutkového stavu veci. Žalobca namietal, že prvostupňový súd rozhodol v merite veci na základe (a s použitím) „inšpirácie“ novou právnou úpravou obsiahnutou v ustanovení § 9 ods. 2 z. č. 514/2003 Z. z., čím súd de iure a de facto aplikoval princíp priamej retroaktivity, čo je neprípustné. Súd vôbec nevysvetlil, prečo zastáva názor, že účastníkom nevznikol stav právnej neistoty. Právna neistota existuje vždy do času, kým nedôjde ku konečnému rozhodnutiu. Podľa žalobcu súdu neprislúcha polemizovať o vhodnosti limitácie dĺžky konania zákonnými lehotami. Súd má aplikovať platné právo a nie svojimi úvahami negovať právo na spravodlivý súdny proces a osobitne právo na prerokovanie veci v primeranom čase. Žalobca preto žiadal napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na opätovné prejednanie.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Krajský súd v Nitre ako odvolací súd prejednal vec v rozsahu podľa § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia pojednávania v zmysle ustanovenia § 214 ods. 2 OSP s tým, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil vopred v zákone stanovenej lehote na úradnej tabuli súdu (§ 156 ods. 3 OSP).

Rozsudok bol vyhlásený dňa 14.10.2014.

Predmetom odvolacieho konania je napadnutý rozsudok, ktorým prvostupňový súd Okresný súd Komárno žalobu žalobcu o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Z obsahu spisu a vykonaného dokazovania odvolací súd zistil, že prvostupňový súd vo veci vykonal dostatočné dokazovanie, riadne zistil skutkový stav a vec správne právne posúdil.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku a konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 219 ods. 2 OSP).

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd uvádza, že nezistil, že by postupom prvostupňového súdu došlo k odňatiu možnosti žalobcu konať pred súdom. V podanom odvolaní žalobca ani nič konkrétne neuviedol, v čom, resp. akým postupom súdu prvého stupňa malo dôjsť k odňatiu jeho možnosti konať pred súdom.

K aplikácii novej právnej úpravy obsiahnutej v ustanovení § 9 ods. 2 z. č. 514/2003 Z. z. odvolací súd uvádza, že prvostupňový súd vychádzal zo znenia tejto právnej úpravy účinnej v rozhodnom čase, pričom prvostupňový súd ani nezisťoval, či došlo k preťahom v konaní. Žalobca navyše vznik škody a jej výšku nepreukázal, čím sa nenaplnil jeden z predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu.

Odvolací súd preto napadnutý rozsudok podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP. V odvolacom konaní úspešnému žalovanému ich však odvolací súd nepriznal, pretože si ich neuplatnil (§ 151 ods. 1 OSP).

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.